Help Animals info

MAART 2020

Driemaandelijkse tijdschrift **Nr156**

OPENDEURDAGEN TE KASTEELBRAKEL

WEEK-END VAN **6** EN **7 JUNI** 2020

TOEGETREDEN
LID
15€

SYMPATHISEREND
LID
25€

BESCHERMEND
LID
60€

ERELID
250€

ERELID

DONORLID WORDEN:

UW FISCALE VOORDELEN

Weet echter dat dit lidgeld – ongeacht het bedrag – niet fiscaal aftrekbaar is.

Opdat u de giften die u zo vrijgevig doet zou kunnen aftrekken van uw belastingen, dienen ze per jaar een minimum bedrag van 40,00 euro (exclusief lidgeld) te bereiken. Wanneer u verschillende betalingen groepeert op een en dezelfde overschrijving (bijvoorbeeld: lidmaatschap, gift, kalender, oudere dieren,...) is het uitermate belangrijk dat u duidelijk het bedrag vermeldt dat overeenstemt met elk van deze verrichtingen. Het is inderdaad zo dat sinds wij erkend zijn door de Federale Overheidsdienst Financiën wij soms moeilijkheden ervaren door het feit dat leden al hun betalingen centraliseren in eenzelfde jaar terwijl bepaalde categorieën niet fiscaal aftrekbaar zijn (zoals bijvoorbeeld het lidgeld, een kalender,...).

Zoals u weet ontvangen wij geen enkele subsidie: de door de Staat toegekende erkenning maakt het ons dus mogelijk om meer giften te ontvangen. Het moet gaan over een «wederzijds» voordeel, zowel voor u als voor ons: uw giften zijn fiscaal aftrekbaar en deze belastingvermindering is steeds welkom en langs onze kant hopen wij hogere giften te ontvangen om onze steeds toenemende kosten te kunnen dekken.

facebook.com/helpanimals.be

WWW.HELPANIMALS.BE

OPTIEK C.VANDEN HEUVEL

VATRILUX SPECIALIST

Hertog Janlaan 30 (parking mogelijkheid)

1083 Brussel Tel. 02 426 47 62

TRIBEL METALS

OUDE METALEN

Sint-Denysstraat 158/162 -1190 Brussel

TEL. +32-2-346 39 39 - **FAX** +32-2-346 68 60

WWW.TRIBEL.BE

Het woord van de voorzitter P.04

Adoptie P.08

Varkens gered van de gruwel P.09

Indistriële kweek: een culturele hypocrisie P.10

Het woord van de vice-voorzitster P.12

Het laatste nieuws van Kasteelbrakel P.14

Zij hebben ons verlaten P.16

Advies van de dierenarts P.18

Australië: de inferno ! P.20

De koala P.23

De oudere hond P.24

Zij zijn gelukkig P.26

De dierntuinen P.28

Kasteelbrakel 10 rue du Bois d'Apechau
1440 Kasteelbrakel
T. 02/523.44.16

Openingsuren : alle dagen van 13 tot 17 uur
(uitgezonderd op zon- en feestdagen)

Bollinckxstraat 203
1070 Brussel / België
T. 02/523.44.16
F. 02/520.19.76
@ info@helpanimals.be - www.helpanimals.be

Openingsuren : alle dagen van 10 tot 17 uur
(uitgezonderderd op zon- en feestdagen)

facebook.com/helpanimals.be

MET DE WAGEN: Komende van Parijs, of dichter van Ukkel, neem de E19 richting Brussel. Afslag nr 17 (Anderlecht Industrie). Volg de Ring en blijf op de linkerrijstrook, langsheen Viangros. Rij niet te snel, de eerste straat op uw linkerkant is de Bollinckxstraat.
.

BUS 49: Tussen Zuidstation en Bockstael. Afstappen halte «kanaaldijk», zich begeven links naar de Industrielaan richting Ring, aan 2de verkeerslicht rechts en dan onmiddellijk linksaf in de Bolinckxstraat (rechtover Viangros)

BUS 78: Vertrek Zuidstation, afstappen halte «Internationale Laan», richting Ring stappen, aan verkeerslichtoversteken en Bollinckxstraat links inslaan.

BUS 98: (niet op zondag) Afstappen halte «Bollinckx», platen volgen van Ets. Viangros, hoofdingang, wij bevinden ons aan de overkant.

DE LIJN : De bushalte"Bollinckx" is bereikbaar met de bus van "DE LIJN" nr 153-154-155 en 810.

REDAKTIE: J.J. Pegorer - A. Dumortier - S. Devis - Ch. De Meyer - Ch.Loeman - A.S Muffat.
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: Help Animals VZW : J.-J. Pegorer **VERTALING :** K. Willaert, I. Cardon, G. De Grauwe, H. Broucke, G. Van Cauwelaert, K. Van Praet M. Van der Stappen, H. Broucke **ONTWERP :** Studio David BVBA **FOTO'S :** Help Animals VZW - Animaux en Péril ASBL - Guy David

Het woord van de voorzitter

Jean-Jacques PEGORER
Voorzitter HELP ANIMALS

Beste leden en dierenvrienden,

Het moment is aangebroken om u over onze activiteiten en projecten in te lichten, maar tevens ook om u, in het begin van dit nieuwe jaar 2020, enkele persoonlijke opmerkingen mede te delen

ONZE ADOPTIES IN 2019

Weet dat, zonder de gevonden dieren te tellen die naar hun eigenaar terugkeerden, noch bepaalde speciale gevallen, er in ons asiel in Anderlecht 290 honden en 563 katten werden geadopteerd tijdens het jaar 2019.
Volgende adopties gebeurden in Kasteelbrakel in 2019 : 15 paarden (paarden, pony's, ezels), 18 geiten, 20 schapen, 7 varkens, 8 eenden en hanen, 35 konijnen, 20 cavia's en 58 katten.
Niet slecht toch? Sluit even je ogen en stel je deze massa dieren voor alsof ze allemaal verzameld waren: dit geeft je een idee van het werk dat werd verricht door onze verzorgers, ons administratief team, onze vrijwilligers, die ik bedank voor de welvaart die ze permanent aan al onze beschermelingen schenken.
Ik wil tevens ook alle adoptanten bedanken die begrepen hebben dat het beter is om een achtergelaten dier in een asiel opnieuw gelukkig te maken, in plaats van de dierenhandel te voeden. Al deze adopties zijn onze bestaansreden.
Beste leden, hier dienen uw giften voor: om ieder jaar een steeds groter aantal dieren te redden.

ONZE PROJECTEN VOOR 2020

HELP ANIMALS heeft de afgelopen 5 jaar een enorme sprong voorwaarts gemaakt, met name met de oprichting van het nieuwe asiel van Kasteelbrakel en de constructie van het nieuwe administratieve gebouw in Anderlecht. Deze uitbreiding van onze infrastructuur stelt ons in staat om onze actiemiddelen, en daarmee het aantal dieren die we opvangen en redden, aanzienlijk te vergroten.
In diezelfde lijn zijn onze meest directe projecten voor dit jaar 2020 de volgende:

1) De aankoop van een voertuig aangepast voor het vervoeren van grote dieren: inderdaad, tot nu toe moesten we, telkens dat we een groot dier moesten vervoeren, een dergelijk voertuig huren, maar gezien het aantal dieren dat in onze asielen binnen en buiten ging, was dit niet langer mogelijk. Zodoende hebben we eindelijk "onze" eigen vrachtwagen besteld om onze grote dieren te vervoeren. Deze vrachtwagen zal met trots het embleem van HELP ANIMALS dragen. Deze aankoop werd gedaan met een financieringscontract teneinde de terugbetaling van de lening te kunnen spreiden. Dit voertuig is in bestelling en we zullen het u graag in onze volgende juni-nieuwsbrief voorstellen.

2) De transformatie van de oude administratieve kantoren in de opvang van Anderlecht: herinner je je deze 3 aangrenzende ruimtes nog? Momenteel staan die leeg sinds de kantoren werden verplaatst naar ons nieuw functioneel gebouw. Er werden transformatieplannen opgesteld en de werkzaamheden zouden gedurende dit jaar moeten aanvangen. Deze lokalen zullen volgende nieuwe bestemming krijgen: aan de voorzijde een lokaal met onthaalkooien voor binnenkomende katten (een soort "pre-quarantaine onthaal"), in het midden een dierenartskamer (om voor alle honden en katten in de opvang van Anderlecht te zorgen) en aan de achterkant een extra-ruimte voor katten en kittens (het is vooral voor hen dat het vergroten van onze onthaalcapaciteit het meest nodig is).

3) De aankoop van grond grenzend aan het asiel van Kasteelbrakel: we hadden de mogelijkheid om een stuk grond van iets meer dan 1,8 hectare (ongeveer 18.500 m²) te kopen dat net tegenover de ingang van onze parking van het asiel ligt, aan de andere kant van de rue du Bois d'Apechau, een klein landelijk weggetje dat naar het asiel leidt. Deze uitgestrekte landbouwgrond werd te koop aangeboden en de eigenaar – een dierenliefhebber - bood aan om het aan ons te verkopen. Dit was voor ons een uitzonderlijke kans om ons in staat te stellen onze weiden aanzienlijk te vergroten voor onze paarden, koeien en andere boerderijdieren. Deze aankoop wordt momenteel afgerond en zal ons asiel in Kasteelbrakel een opwaardering geven van deze werkelijk prachtige site. Uiteraard moeten we dit veld daarna afsluiten.

Je ziet me reeds aankomen door jullie deze projecten voor te stellen: om dit alles IN JOUW NAAM te verwezenlijken, kom ik als eeuwige bedelaar om je financiële bijdrage vragen, wat het ook mag zijn, want vele kleintjes maken een groot, en zonder de steun van al onze leden zou geen enkele van onze realisaties mogelijk zijn.
Daarom verzoek ik u vriendelijk om deze 3 projecten financieel te willen ondersteunen, namens alle dieren die dankzij deze nieuwe realisaties de komende jaren zullen gered worden (alle informatie over elk van deze projecten kan in het asiel verkregen worden indien u één van hen meer specifiek wilt ondersteunen).

TOEKOMSTIGE OPENDEURDAGEN

Om u in staat te stellen uw agenda te organiseren, kan ik u nu al mededelen dat onze volgende opendeurdagen zullen plaatsvinden in het asiel van Kasteelbrakel in het weekend van 6 en 7 juni 2020. Alle informatie over dit onderwerp zal worden gecommuniceerd in ons volgend tijdschrift, maar blokkeer deze data alvast om, samen met ons team en onze dieren, een aangename tijd door te brengen.

Wat de volgende "winter"-opendeurdagen betreft, deze zullen eind 2020 plaatsvinden in de opvang van Anderlecht en de datum zal u later nog worden meegedeeld.

KLIMAATNOODSITUATIE EN POLITIEK SCHANDAAL

Na al dit positieve nieuws van HELP ANIMALS, is er jammer maar helaas ook minder heuglijk nieuws te melden.
Elke dag die voorbijgaat, waarschuwt ons voor de steeds alarmerende klimaatsituatie over de hele wereld : dramatische branden, overstromingen, aardverschuivingen, gletsjers die zienderogen smelten, polen die opwarmen, dierlijke en plantaardige soorten die verdwijnen. Dit alles door de schuld en de verantwoordelijkheid van de mens en van een menselijke bevolking die steeds maar blijft groeien op een onachtzame en ongereguleerde manier, wat dan ook de vernietiging van onze omgeving inhoudt.
De beelden van de zeeën bedekt met miljoenen tonnen plastic of van de Australische branden en zovele andere beelden, zijn hartverscheurend. Dezelfde mens die steeds meer verschrikkelijke wapens blijft uitvinden, in staat om de hele mensheid in een paar ogenblikken mee te vernietigen en naar de planeet Mars zou willen gaan, blijkt niet in staat de vervuiling van de zeeën en de geprogrammeerde vernietiging van de laatste groene longen van onze aarde (zoals de Amazone) in te dijken.

Wat doen onze politieke leiders tegenover dit fenomeen om op een doordachte, gecoördineerde en verantwoorde manier te reageren? Aan het hoofd van het economisch meest krachtige land, ontkent president TRUMP de realiteit van de problemen, met slogans van het type "America First", en de meeste andere grote landen van de wereld doen het niet veel beter. Elkaar op tijd en stond eens ontmoeten om hun geweten te sussen en over ecologie praten tijdens grote shows, waaruit dan uiteindelijk blijkt dat het tot niets leidt.

Wat ons kleine landje betreft, is de situatie nog rampzaliger. Hoewel de klimatologische noodsituatie een enorme uitdaging is om het hoofd aan te bieden en op te lossen - een uitdaging die betrekking heeft op het voortbestaan van onze toekomstige generaties – vinden onze politieke leiders er niet beter op dan 4 milieuministers (met hun respectievelijke aanhang) naar Madrid's laatste klimaatbijeenkomst te sturen (1 federale minister en 3 regionale ministers!), Maar ze zijn wel nog steeds niet in staat om een regering te vormen en aan de slag te gaan (X wil niet regeren met Y, en Z zou daar niet naartoe willen gaan als W er ook is, ...). Al dit getalm is volkomen onaanvaardbaar, terwijl de noodsituatie zich voordoet.

Onze aarde en haar bewoners zijn zoveel meer waard dan dat. Wanneer komt eigenlijk het grote ontwaken van deze bewustwording? Hopelijk komt deze startsprong van de jonge generaties, van deze jonge mensen die op straat demonstreren over de hele wereld (inclusief in België) om aandacht te vragen voor deze klimaatuitdaging, en die nu onze eerste prioriteit van iedereen zou moeten zijn!

Jean-Jacques PEGORER,
Voorzitter HELP ANIMALS

OP ZATERDAG EN ZONDAG 14 EN15 DECEMBER WAS ER...

...EEN GRIJZE LUCHT... MAAR MET DE ZON IN ONS HART,
De natte kou van de herfst voelbaar ... maar vol warmte op deze langverwachte samenkomst in ons kleinschalig asiel te Anderlecht waar we nog steeds groeien en dit voor het welzijn van onze dieren en ook om u beter te kunnen verwelkomen .

Doc, Kali, Rimbaud, Greta, Rufus, Calin, Atchoum (onze katten), Max, Zarah, Talhia, Yorka, Georges, Happy, Inaya, Cookies, Croc (honden) die dankzij jullie het geluk van een nieuwe thuis hebben kunnen herontdekken ...danken jullie, samen met ons hele team voor deze kostbare gedeelde momenten!

Hartelijk dank aan u allen, lieve vrijwilligers, die hebben bijgedragen door uw aanwezigheid, en dank zij jullie hulp, kunnen we spreken over geslaagde opendeurdagen.

BIJZONDER AANGENAME OPENDEURDAGEN...

Schenk hen een **NIEUWE THUIS...**

Onze rubriek « honden en katten ter adoptie » kent u reeds onder de vorm van eenvoudige identiteitskaarten. Help Animals is inmiddels sterk gegroeid! Onze mini "Ark van Noah" in Kasteelbrakel verwelkomt nu ook andere dieren zoals : paarden, ezels, geiten, schapen en varkens...

Vanaf nu krijgen ook deze dieren een identiteitsfiche waardoor u een beter beeld krijgt van de hoeveelheid en verscheidenheid van onze beschermelingen.

Iedere omschrijving is beknopt en duidelijk : een foto is niet voldoende om een dier te adopteren. Een fysiek contact (bezoek aan het asiel, het leren kennen van het dier, regelmatig wandelen...) is noodzakelijk opdat men zeker is dat de adoptie voor 100% slaagt.
Wij raden u aan om onze website http://www.helpanimals.be grondig te consulteren. Alle inlichtingen omtrent het dier dat uw aandacht trekt, zijn correct en de site wordt dagelijks aangepast.

U kunt ook ter plaatse of per telefoon informeren : 02/523.44.16. Onze ploeg zal u alle nodige inlichtingen verschaffen opdat u zeker weet of het gekozen dier nog een mooie tijd met u kan beleven.
Opmerking : tussen de redactie van het magazine en het versturen ervan kunnen sommige dieren reeds geadopteerd zijn.

Al deze ter adoptie aangeboden dieren zijn afkomstig uit België

ANTOINE
VARKEN LARGE WHITE
15/5/2019

DATCHI
HERDERSHOND
MANNELIJK
05/07/2019

ENGIE
EUROPEES
MANN.GECASTREERD
28/01/2013

ENZO
JACK RUSSEL
MANNELIJK
03/06/2019

FILOU
EUROPEES
MANN.GECASTREERD
01/05/2015

SUZANNE
KOE

ZENA
ROTTWEILER
VROUWELIJK
09/10/2016

ULYSSE
RUIN
13/8/2008

POUSSY
EUROPEES
MANN.GECASTREERD
30/07/2008

RAYDER
BOK GECASTREERD
6/05/2017

NALA
HUSKY
VROUWELIJK
12/12/2012

JULIE
EUROPEES
VROUW. GESTERILISEERD
02/11/2015

VARKENS GERED
VAN DE GRUWEL IN SOUMAGNE

DANKZIJ DE VOORBEELDIGE SAMENWERKING TUSSEN DE ASIELEN

Op woensdag 13 november 2019 kwamen de asielen in een varkenskwekerij in Soumagne tussenbeide en zorgden ervoor dat 10 varkens de horror overleefden.

Twee van deze geredde varkens werden inmiddels verwelkomd in ons asiel HELP ANIMALS in KASTEELBRAKEL, waar ze werden behandeld en opnieuw van een echt leven kunnen genieten. Deze dieren kunnen ook geadopteerd worden,... voor degenen onder u die een geschikte installatie hebben…

Gevangenen van drijfmest

Woensdag 13 november, laat in de ochtend, werd de Soumagne-brandweer gecontacteerd door de verantwoordelijke van een varkensvoerbedrijf. Na het instorten van de loopbrug (opengewerkte vloer van de stallen waar de varkens worden gehouden en waar hun uitwerpselen worden verzameld), vielen meer dan twintig varkens in de mestkuil. Het incident vond plaats rond 2 uur 's nachts, de dieren bleven enkele uren gevangen in de put en ongeveer vijftien van hen verdronken in hun eigen uitwerpselen.

Een spectaculaire interventie

Brandweerlieden gingen onmiddellijk terplaatse om de overlevenden uit de put te halen. Er wordt contact opgenomen met een dierenarts om extreem gestresste dieren te kalmeren en ze veilig te laten evacueren. Dankzij de uitstekende reddings-organisatie werden 12 varkens uit de tank gehaald. Helaas zijn 2 van hen fysiek in zeer slechte staat en moeten ze worden geëuthanaseerd. De andere 10 zijn uitgeput, gewond, maar levend. Door het kalmeringsmiddel dat door de dierenarts aan de dieren werd toegediend, worden deze dieren automatisch uitgesloten uit de voedselketen. Voor de fokker hebben deze dieren geen waarde meer en hij vraagt dat ze worden geëuthanaseerd. De gemobiliseerde brandweerlieden zijn zich er echter van bewust dat middels goede verzorging deze varkens nog kunnen gered worden. Ze besluiten vervolgens contact op te nemen met het asiel Animal Sans Toi...t om hen te vragen voor de overlevende dieren te willen zorgen. De verenigingen Animaux en Péril, Help Animals en Tabula Rasa worden ingeschakeld voor versterking.

Een goede oplossing voor de overlevenden

De varkens uit de mestput ontdekken voor het eerst daglicht. Ondanks de onrustige omgeving blijven de dieren relatief kalm en worden ze aan het einde van de dag moeiteloos ingeladen in de transportwagens. Later op de avond sluiten ze zich aan bij Animaux en Péril, Animal sans Toi...t, Tabula Rasa en Help Animals. Ze zijn volledig uitgeput, maar profiteren nu van de beste zorg en een omgeving die aangepast is aan hun fysieke en ethologische behoeften.

Een lijdensweg

De omstandigheden waarin de varkens, die door dit ongeval zijn getroffen, zijn betreurenswaardig. Maar deze kwekerij is helaas geen alleenstaand geval in België, de meerderheid van de 11 miljoen varkens die elk jaar worden geslacht, worden in vergelijkbare omstandigheden gehouden. Volgepropt in hangars zonder licht en zonder enig comfort. Ze staan in het vuil, niet op een gladde grond, maar op roosters. Deze geperforeerde betonnen of synthetische vloeren worden in alle industriële kwekerijen gebruikt om uitwerpselen rechtstreeks te laten evacueren in kuilen die periodiek worden geleegd en verspreid over de akkers.

Naast betreurenswaardige detentieomstandigheden ondergaan varkens vanaf hun geboorte meerdere mishandelingen: de staart wordt afgesneden zonder verdoving, tanden worden gevijld zonder verdoving en voor de beren : castratie zonder verdoving. Deze operaties worden uitgevoerd door de fokkers zelf en niet door een dierenarts. Het leven van de volwassen vrouwtjes is echter niet benijdenswaardiger. Heel hun leven lang worden ze veroordeeld om kleintjes te maken door inseminatie. Opgesloten in metalen kooien waar ze nauwelijks kunnen bewegen, zullen ze geen interactie hebben met hun biggen. De biggetjes worden gedwongen om zich door de tralies gedurende 3 tot 4 weken te voeren langs het ijzeren korset van hun moeder vooraleer ze naar een vetmestboerderij vertrekken. De varkens worden er na 6 maanden geslacht. De zeugen worden rond de leeftijd van 4 jaar afgemaakt en ook naar het slachthuis gestuurd.

(tekst medegedeeld door onze vrienden van Animaux en Péril, dewelke wij graag willen bedanken voor hun waardevolle medewerking)

Industriële kweek : een culturele hypocrisie

De trieste episode van Soumagne, afgelopen november, bevestigde eens te meer de verschrikkelijke leefomstandigheden die voor varkens in te veel boerderijen zijn weggelegd, maar ook de afwezigheid of de kleine consideratie die hun eigenaren geven aan de dieren waarvoor ze verantwoordelijk zijn. Het onaangename gevoel dat heerst, is dat veel fokkers en vleesprofessionals in een parallelle wereld leven die niet de onze is en waarop we niet de macht hebben om echt te handelen. Of het nu gaat om leghennen, kippen, varkens, kalveren, koeien, schapen, het lot dat voor hen is gereserveerd is vrijwel hetzelfde. Van geboorte tot slachting, inclusief transport, het leven van voedseldieren is gewoon pijn en leed. Er zijn op wetgevingsniveau initiatieven en timide doorbraken gedaan in ons land, maar hun reikwijdte lijkt zeer beperkt in verhouding tot de omvang van het probleem en het is duidelijk dat ze, om effectief te zijn, op Europees niveau moeten worden genomen.
Dit impliceert niet alleen een regulering van de vleesmarkt op de schaal van de 27 van Europa, maar ook een radicale beleidsverandering met betrekking tot de invoer van vlees uit niet-Europese landen. Het is duidelijk dat het opleggen van draconische maatregelen om industriële boerderijen in Europa te onderdrukken en de invoer van vlees uit landen waar ze legio zijn, volledig dom zou zijn en alleen zou leiden tot een ineenstorting van de vleesmarkt in Europa met verlies van duizenden banen tot gevolg en dus een echte sociale ramp.
Moeten we echter opgeven en niet reageren op de plaag van de industriële landbouw?
Nee, zeker niet. Ik durf te geloven dat realisme de verbeelding niet zou moeten bedwingen.

De hypocrisie van fokkers

Veel 'traditionele' fokkers verklaren zonder meer dat ze van hun dieren houden, zelfs als ze voor slachthuizen zijn bedoeld. Ik geloof dat ze oprecht zijn.
Persoonlijk, ontroerde het mij zeer om getuige te zijn van de geboorte van een klein kalfje, om het op te zien staan en de eerste stappen te zetten terwijl hij nog afkoelde. Weten dat hij maar een paar maanden te leven heeft (meestal na een brutale scheiding van zijn moeder) voordat hij met andere soortgenoten in een sinistere overvolle vrachtwagen wordt gestopt richting slachthuis, maakt mij bijzonder verdrietig en ongemakkelijk. Maar dit is de cyclus van leven en dood, en tenslotte werd ik niet geboren op een boerderij, zou de meerderheid van hen antwoorden.
Ik geloof echter dat hen te dwingen om de dieren die ze hebben grootgebracht naar hun eindbestemming te begeleiden, om hun laatste uren als levende wezens bij te wonen en vooral hun slachting, het effect zou hebben op hun trots, en hen zou ontroeren.

Illusie? Misschien, maar ik blijf ervan overtuigd dat het zien van een van hun koeien, nauwelijks duizelig, opgehangen aan een poot een meter boven de grond, die worstelt om aan zijn trieste lot te ontsnappen, hen niet onverschillig kan laten, anders hebben we niet begrepen hoe zij hun dieren "liefhebben". Vandaag, is er niets van dit alles, de fokker zet koeien, kalveren of varkens in de vrachtwagen en er zal gebeuren wat er zal gebeuren. Zou een dergelijke (wettelijke) verplichting leiden tot een mentaliteitsevolutie? Niets is minder zeker, maar het kost niets om het te proberen, althans op het niveau van "traditionele" fokkers.
Voor degenen die industriële landbouw beoefenen, lijkt de oorzaak bij voorbaat verloren.
De vleeslobby's proberen ons te laten geloven dat de dieren een gelukkig leven hadden voordat ze op ons bord belandden, dat het vee op de weiden kon rondlopen, dat het pluimvee en dat de varkens op boerderijen werden grootgebracht de vreugde van het leven kenden.

Niets is minder waar !

Bijna 90% van de voor consumptie bestemde dieren is afkomstig van de industriële kweek, die op zich alleen al het lijden concentreert dat mensen op levende wezens kunnen toebrengen. De mannelijke kuikens worden daar levend gemalen, de leefruimte van een leghen wordt gereduceerd tot het oppervlak van een vel A4-papier, de kalveren worden enkele dagen na hun geboorte van hun moeder verwijderd, de varkens, nadat ze zijn verminkt, zijn ze opgestapeld in betonnen blokken waar ze onmogelijk kunnen bewegen ... De lijst met martelingen en mishandeling is lang!
Welke maatregelen moeten worden genomen voor dit type landbouw?
Het regelrechte verbod!

Er is geen andere keuze, dan de eigenaren een redelijke, maar korte periode te geven om terug te keren naar een fokkerij die het dierenwelzijn respecteert. Na deze periode moet de regel toegepast worden en een gerechtelijke gevolg voor degenen die de betekenis van de wet niet begrijpen. Kortom, ethische landbouw zou de norm worden.

De hypocrisie van slachthuizen

Zonder ramen, zijn de gebouwen waarin de slachthuizen zijn ondergebracht vaak beter bewaakt dan een militaire basis. Alles gebeurt uit het zicht en bezoekers zijn in de meeste gevallen niet welkom. Economisch gezien komen de gegevens neer op het heilzame principe van winstgevendheid: zoveel dieren zo snel en zo goedkoop mogelijk doden! Dierenwelzijn heeft niet noodzakelijkerwijs een plaats.

Laten we pragmatisch zijn ...

Indien het een illusie zou zijn om ons voor te stellen dat we het komende decennium allemaal vegetariër worden, moet men zich de volgende vraag stellen: is het mogelijk om het slachten van dieren bestemd voor de consumptie op een ethische manier uit te voeren?

Door extreem strikte regels toe te passen die dieren beschermen vanaf hun aankomst en tot hun dood, zou het op zijn minst mogelijk zijn om hun lijden te verlichten. Volledige transparantie zou van toepassing zijn, evenals permanente bewaking dankzij camera's die langs het pad van de dieren zijn geplaatst, vanaf hun aankomst (afdaling van de vrachtwagens) tot het slachtgebied. Deze constante monitoring zou worden toevertrouwd aan externe en onafhankelijke instanties. De verzamelde afbeeldingen kunnen dus aanleiding geven tot mogelijke sancties in geval van inbreuken.

Ten slotte moeten slachtmethoden worden herzien en verder gaan dan eenvoudig bedwelmen, in de praktijk vaak niet effectief. Deze methoden bestaan en worden met name toegepast in een coöperatie die in 2007 in Malmedy is opgericht. Het verenigt "biologische" varkensfokkers uit de regio die de productie van A tot Z willen beheersen, met name door uitgekozen dragers te gebruiken die zonder brutaliteit werken. De varkens worden in groepen en zonder stress in een put gebracht om daar te slapen door inademing van een gas (CO_2), alsof ze een chirurgische ingreep zouden ondergaan. De daaropvolgende slachting lijkt daarom niet langer op een marteling, zoals in grote slachthuizen. Het is duidelijk dat de "opbrengst" is verlaagd en gaat van 300 dieren per uur tot 50, zonder een verhoging van de prijs van het aldus geproduceerde vlees te veroorzaken. Waarom niet alle vleessectoren wettelijk verplichten dezelfde methoden toe te passen: "biologische" landbouw, transport en slacht die door de boeren zelf worden gecontroleerd?

Consumentenhypocrisie

De dubbelzinnigheid van onze houding als mens en consument komt erop neer dat we luid en duidelijk dierenmisbruik afkeuren, terwijl we een paar sneetjes ham kopen waarvan we weten dat ze afkomstig zijn van een dier dat heeft geleden. Vakkundig en onbewust opereert onze psyche een totale pauze tussen het te koop aangeboden vlees en het levende dier waarvan het afkomstig is. We zijn daarom allemaal "schuldig" vanaf het moment dat we dit fenomeen begrijpen (inclusief ikzelf)! En nog meer, als we onszelf laten verblinden door valse beelden en valse verklaringen van diegenen die industriële landbouw vertegenwoordigen.

Ons gedrag als geïnformeerde consument kan echter een bescheiden invloed hebben op de vleesmarkt. Het is voldoende om minder te eten en vooral om de oorsprong van de producten die door supermarkten worden aangeboden te beheersen. Misschien moeten ze specifieke afdelingen creëren die alleen vlees van lokale boerderijen die dierenwelzijn respecteren omvatten, van geboorte tot slachting ...
Immers, degenen die betrokken zijn bij de vleesmarkt leven alleen dankzij ons, consumenten!

Christian De Meyer

Woord van de vice-voorzitster

Stéphanie DEVIS
Vice-voorzitster

In de wereld van de dierenbescherming geloven we altijd dat we alles hebben gezien, maar in werkelijkheid is het ene verhaal nog schrijnender dan het andere. De afgelopen maanden is Help Animals verschillende keren moeten tussenkomen bij inbeslagnames vanwege dierenmishandeling.

Help Animals kwam afgelopen juli samen met enkele gelijkgezinde organisaties opnieuw tussenbeide voor een inbeslagname bij een paardenhandelaar in Ogy. Dezelfde paardenhandelaar die enkele jaren geleden de krantenkoppen had gehaald.
Paardachtigen werden er op kleivelden gehouden, zonder water (afgezien van een bodempje heet stilstaand water), zonder iets om zichzelf te beschermen tegen de zon terwijl het die dag om en bij de 38 graden was.
Allen hongerig en uitgedroogd. Er was geen spoor van voedsel aanwezig. Verschillende paarden waren erg schraal.
De 14 geredde paarden zijn nu veilig voor hun beul en genieten van goede zorgen.

In augustus 2019 hebben in de regio van Opeye 6 dierenasielen (Help Animals, Animaux en Péril, Animal sans Toi...t, Le rêve d'Aby, Equi'chance, Tabula Rasa) zich samen ingezet voor 84 dieren die illegaal naar de slacht zouden gaan.

De vastgehouden schapen waren bedoeld voor thuisslachting als onderdeel van het Offerfeest, vaak Eid al-Kabir (het Grote Feest) genoemd.
De schapen zouden op de boerderij worden gedood, wat strikt verboden is in het kader van de commerciële landbouw.
Verschillende schapen leden aan ernstige infecties en parasitisme en bij een paar was de achterhand aangetast door maden.
Ze zijn enige tijd in quarantaine geplaatst, maar zijn allemaal hersteld van deze nachtmerrie. Ze worden verzorgd door de verschillende tussengekomen verenigingen voor dierenbescherming.

Op 25 oktober 2019, werden er dit keer 10 runderen op een boerderij in het dorp Grandmetz op verzoek van de autoriteiten in beslag genomen door asielen.
De fokker pleegde een paar dagen eerder zelfmoord. De moeder van de boer is oud, verkeert in slechte gezondheid en kan niet voor het vee zorgen.

Het vee, dat waarschijnlijk nooit het daglicht had gezien, was bijzonder bang. Sommige koeien stonden in kleine stallen, ondergedompeld in permanente duisternis.
Ze waren vastgebonden met veel te korte, naar de muur gerichte kettingen en waadden in een dikke, stinkende modder.
Sommige van hen zijn in goedgekeurde schuilplaatsen ondergebracht en comfortabel geïnstalleerd met alle genegenheid die ze nodig hebben.

Op 9 december deed een wandelaar de trieste ontdekking van drie paarden in nood in de gemeente Anthisnes.
De paarden misten voedsel, hadden alleen stilstaand water en stonden op modderig land, omheind met oude prikkeldraad.
De plaats was smerig, weerzinwekkend vies en zag eruit als een vuilnisbelt.
De paarden dwaalden daar rond op zoek naar voedsel.
Hun ogen waren gesloten en ze zochten naar het minste teken van genegenheid.
De drie paarden werden comfortabel geïnstalleerd bij Help Animals, Animaux en Périls en Equi-Rêve.

Op 16 januari 2020 werden schapen en dertien geiten in wrede omstandigheden vastgehouden.
De dieren werden in beslag genomen bij een amateurhandelaar die bij de autoriteiten al gekend was voor soortgelijke feiten.
De dieren werden gedwongen zo goed mogelijk te overleven in een verschrikkelijke omgeving.
Ze zullen worden verdeeld over verschillende schuilplaatsen en er genieten van een leefomgeving die aan hun fysiologische en ethologische behoeften voldoet.

Ik ben geschokt, ik heb niet de woorden om de woede te beschrijven, zelfs de haat die ik heb tegenover deze onwaardige individuen. Ik begrijp niet hoe iemand zijn dieren zonder zorgen op een grond kan achterlaten, in een voelbaar lijden, langzaam stervend...
Ik begrijp niet waarom men boerderijdieren zoveel doet lijden. Ze hebben net zoveel rechten als onze huisdieren. Ze hebben evenveel recht om beschermd en geliefd te zijn.
Ik ben zo blij hen te mogen verwelkomen en te redden van hun folteraars.

Sinds de opening van ons tweede asiel in Kasteelbrakel heeft Help Animals, samen met andere dierenbeschermingsverenigingen, een belangrijke bijdrage geleverd om landbouwdieren op dezelfde manier te beschermen als onze huisdieren.

Bedankt beste leden, dierenvrienden, voor jullie voortdurende steun aan onze vereniging Help Animals door jullie bijdragen en donaties. Het is dankzij jullie dat we al deze reddingen kunnen uitvoeren en de dieren de essentiële zorg kunnen geven om weer in vorm te komen.

Noteer nu reeds 6 en 7 juni 2020 in jullie agenda.
Dan zullen onze opendeurdagen in Kasteelbrakel doorgaan.
Een unieke gelegenheid om al onze bewoners te ontmoeten ...

Stéphanie DEVIS
Vice-voorzitster

Belfius BE 57-068-2036135-35 ING BE 71-310-0029180-69

Het laatste nieuws van het asiel van Kasteelbrakel

OP BEZOEK: JULIE TATON

Help Animals had het geluk en de eer om het bezoek van Julie Taton en enkele van haar vrienden in ons dierenasiel in Kasteelbrakel te ontvangen. Een vriendelijke en emotionele ontmoeting met onze dieren.
Na een bezoek aan al onze faciliteiten en het delen van enkele momenten met het team, werd het bezoek afgesloten met een 'pannenkoekennamiddag'.

Bedankt voor je bezoek en je vriendelijkheid, lieve Julie.

Julie Taton

GESTORVEN: HANNEKE

Helaas hebben we afscheid moeten nemen van onze merrie Hanneke. Deze bijna 25-jarige merrie was afgelopen najaar bij het asiel aangekomen en had reeds gezondheidsproblemen. Ondanks alle aandacht en zorg van het team van verzorgers en dierenartsen was haar toestand de afgelopen weken aanzienlijk verslechterd. We hebben de moeilijke beslissing genomen om ze uit haar lijden te verlossen.

Tot ziens, mooie Hanneke.

Hanneke

ADOPTIES:

De ooien Ortie en Capucine hebben zich aangesloten bij 6 andere schapen uit onze regio (Darcy en 5 lammeren). Herinnert u zich nog hun inbeslagname in april 2019? Ze werden aan hun lot overgelaten in erbarmelijke omstandigheden tussen krengen en vuilnis ... Nu wonen ze allemaal in een prachtig pand in Longueville. Met dank aan de adoptanten.

Ortie en Capucine

Demi en Maggy, 2 van onze schapen, zijn naar de regio van Nijvel vertrokken om zich bij 3 van hun medeschaapjes te voegen waar ze verwend zullen worden zoals het hoort.

Demi en Maggy

Théo en Simon (de eerste Vietnamese varkentjes die in het asiel zijn aangekomen) werden samen geadopteerd en verblijven niet ver van het asiel bij buren in Kasteelbrakel.

Théo en Simon

2 van onze pony's zijn vertrokken voor nieuwe avonturen in Herne waar ze gelukkig kunnen galopperen met 2 andere vriendjes. Het ga jullie goed, Pomelo en Bonza.

Pomélo en Bonza

3 mooie adopties tegelijkertijd: de bokken Sanchez, Zénon en Hadès. Ze verblijven nu in een prachtige boerderij waar alles goed is uitgekiend voor hun comfort en welzijn.

Zenon, Sanchez en Hades

Onze 3 andere Vietnamese varkentjes, Emilie, Scarlett en Kelly, hebben zich uitstekend aangepast aan hun nieuwe familie: ze worden verwend en zijn geliefd als nooit tevoren.

Emilie, Scarlett en Kelly

Ons prachtige paard Pinto werd geadopteerd in de regio van Tubeke. Hij is trots en gelukkig te mogen galopperen met zijn nieuwe vriendin.

Pinto

Een nieuwe familie ook voor onze ezels Clyde en Shanon en onze geiten Tom-Tom en Nana.
Alle vier worden ze verwend en zijn zeer geliefd. Bedankt voor deze mooie adoptie.

Clyde en Shanon

Stéphanie DEVIS - Vice-voorzitster

Zij hebben ons verlaten

• LOLA,

17 jaar oud, gekruiste pikinees, geadopteerd in februari 2004 door de familie VAN GREEF – DIERICKX

Haar baasjes omschrijven haar als een tedere, flamboyante roodharige, boordevol energie, levensvreugde en liefde, ging op kerstavond 2019 naar het hondenparadijs, tot het laatste moment vergezeld door degenen waarmee ze meer dan 15 jaar het geluk mocht beleven. Wees daar gelukkig, kleine Lola!

• CALIMERO,

12, geadopteerd in juni 2007 door mevrouw Michèle VERMEIRE

Degene die toen Cali heette was nog een kitten , die toen al vol zijn ondeugende charmes had ingezet om zijn baasje te verleiden , om zijn leven te delen gedurende 12 jaar vol van onvoorwaardelijke liefde en passie. Sinds die vreselijke 21 november, de leegte is verschrikkelijk voor Michèle die wist dat Caliméro elke dag stond te wachten toen ze thuiskwam in haar appartement. Koning van het spinnen, super aanhankelijk, zal je voor altijd in het hart blijven van al diegenen wiens leven je hebt opgefleurd.

• TILOU,

12 en een half jaar oud, geadopteerd in januari 2009 door mevrouw Yvette BUSOLIN

Het was 17 januari 2009... gezegende dag toen Tilou in het leven kwam van mevrouw Busolin na het verlies van haar kleine yorkshire Kevy. Bijna 11 jaar genoten van wederzijdse, intense liefde, is dit ten onrechte verbroken door een ontsteking van de dikke darm. Tilou is geleidelijk aan verzwakt tot het punt van het verliezen van bijna twee kilogram. Als bewijs van ultieme liefde, op 28 november 2019, weigerde Yvette om de strijd van haar lieve vriend te verlengen, zelfs in het huis waar hij het geluk van liefde en genegenheid heeft mogen kennen.

• YORKA,

15 jaar, kruising border collie in juli 2019 geadopteerd door Jean-Marie en Marijke DE BOECK

Een adoptie van slechts acht maanden na de dood van de vorige meester ... Ah, lieve Yorka, acht maanden is veel te kort, maar zo rijk aan vriendschap en intense momenten dat ze voor altijd in het hart staan gegrift van Jean-Marie en Marijke!

• SANDY,

17 jaar oud, zonnestraal van de heer en mevrouw CERTYN-SCHELFTHOUT

Voor één keer is het niet gebruikelijk: we zullen hier praten over een goddelijke kat die niet werd geadopteerd bij Help Animals, maar leefde bij Roger, één van onze meest kostbare en trouwe vrijwilligers ... Laat hem ons zijn verdriet vertellen: "8 december 2019 was voor mij een Zwarte Zondag. Kort voor 21.00 uur beroofde een hartaanval ons van uw liefde in slechts een paar minuten. Lieve Sandy, we wisten dat je niet aan je tumor zou ontsnappen... Maar het was te brutaal. Niets is hetzelfde: je mandje en je stoel blijven hopeloos leeg. Ik mis je kleine likjes en je kopjeswrijving. We hielden zoveel van je en zullen je nooit vergeten. We hopen dat u Minouche hebt gevonden en dat u vrede zult hebben gesloten in het kattenparadijs. Rust daar in vrede en misschien, later, zullen we worden herenigd. Net als Minouche blijf je voor altijd in mijn hart. »

• FLASH,

10 jaar oud, geadopteerd in september 2015 door mevrouw Irene PEETERS

Op de eerste herfstdag van 2015 viel mevrouw Peeters onder de onweerstaanbare charme van Flash, de knuffelkat die vier jaar lang deel uitmaakte van haar dagelijks leven.
Hoe kunnen we die zachte omhelzingen vergeten op onze knieën, die nachten van tederheid gedeeld dag na dag? Vervolgens werd in december 2019 die meedogenloze ziekte vastgesteld. Van herhaalde epileptische aanvallen tot korte perioden van rust. Flash's toestand verslechterde dag na dag, wat wees op een hersentumor. Tot op het punt de beslissing te moeten nemen, op 11 januari 2019, hem uit zijn lijden te verlossen en om hem zachtjes naar het kattenparadijs te laten gaan.

Help Animals wil u hartelijk danken , lieve mevrouw, u bent één van onze meest trouwe en vrijgevige donors, voor aan Flash de vier beste jaren van zijn leven te schenken!

• JULIE,

12, geadopteerd in oktober 2007 door Denise DOCQUIR

Twaalf jaar van geluk gaan snel voorbij wanneer men mooie en tedere momenten deelt. Deze bevoorrechte momenten van strelingen, vreugde en spel! En dan, zonder waarschuwing, komt het verschrikkelijke nieuws om onder ogen te zien, hulpeloos, alleen met uw pijn en verdriet: een tumor in de schouder, sluw, verraderlijk, die men u oplegt aan degene die je alles gaf! Julie kon niet langer lopen zonder ondraaglijke pijn... en op 21 november moest mevrouw Docquir de finale beslissing nemen: Julie waardig naar het kattenparadijs laten gaan van waaruit ze zeker de beste stralen stuurt naar haar katachtige metgezel (geadopteerd op hetzelfde moment) om de moed te geven om hun baasje te troosten.

• PISTACHE,

6 jaar oud, in november 2018 geadopteerd door mevrouw Elise SEMMELING

Mevrouw Semmeling spreekt haar diepe droefheid uit over de dood van Pistache, haar kleine genieter van zetels en bedden, slachtoffer van een tumor in haar kaak die haar belette te eten en te drinken. Pistache werd in juni 2018 gevonden in Anderlecht en is een poes gekenmerkt door pech... maar die ondanks dit alles 13 maanden heeft mogen genieten van oprechte, diepe, intense liefde en dit door te leven aan de zijde van zijn baasje die hem vergezelde tot het laatste moment op 17 december 2019.

Anne Dumortier

ARTROSE

HET ADVIES VAN DE DIERENARTS

Artrose is een chronische, degeneratieve en pijnlijke ziekte die de gewrichten aantast. Degeneratie leidt tot vernietiging van het gewrichtskraakbeen, gevolgd door botproliferatie onder het kraakbeen. De smeervloeistof in het gewricht wordt ook afgebroken, waardoor het vermogen om schokken te absorberen vermindert.

De oorzaken van artrose zijn gerelateerd aan een incongruentie van het gewricht. Als de banden die de botten in de juiste positie moeten houden te los zijn, veroorzaken deze botten, die niet op een normale manier ten opzichte van elkaar bewegen, schadelijke wrijving in alle levensfasen. Ook slijtage van de gewrichtsoppervlakken leidt bij ouderdom of obesitas tot artrose.

De "artrotische" hond of kat gaat in eerste instantie door "perioden van kreupelheid" en "perioden zonder kreupelheid", maar hoe meer het kraakbeen degenereert hoe zeldzamer de "zonder" perioden. In de ochtend is de start voor de inspanning pijnlijk, maar verbetert met het lopen: dit staat bekend als "koude kreupelheid".

Het is vooral bij honden van grote rassen dat we heup-, elleboog- of schouderdysplasie vinden, die anomalieën die erfelijk zijn zijn allemaal verantwoordelijk voor artrose!

Bovendien zal na een breuk van de kruisbanden van de knie die niet chirurgisch behandeld is, artrose ontstaan bij onze kameraden.

Aan de andere kant zijn bij honden van kleine rassen de kniepeesbanden te los; bovendien is het kniepeesoppervlak onvoldoende uitgehold, waardoor de kniepees (patellapees) ontwricht raakt, die niet meer als een katrol glijdt en na verloop van tijd tot gewrichtsdegeneratie leidt als hij onbehandeld blijft.

Artrose wordt soms verward met artritis, dat verband houdt met een acute of chronische gewrichtsontsteking. Zijn oorsprong kan reumatisch zijn (jichtaanval, auto-immuunziekte, enz.) of besmettelijk (ziekte van Lyme). De ontsteking veroorzaakt een gevoel van warmte, roodheid, zwelling en ook pijn in de ontstoken pezen met verminderde mobiliteit tot gevolg. Indien slecht behandeld, kan artritis zich ontwikkelen tot artrose.

De tekenen van artrose verschillen bij onze huisdieren. Laten we beginnen met de hond:

- Natuurlijk zal de hond die aan het einde van een lijn wordt vastgehouden, niet op het pijnlijke ledemaat gaan leunen en dus "mank" gaan lopen.

- Naarmate de bewegingen van de artrotische ledemaat pijnlijk worden, zal hij die minder gebruiken in vergelijking met de andere ledemaat zal een spiersmelting voelbaar zijn.

- Door het ontlasten van de kreupele ledematen zullen de nagels niet meer normaal slijten en langer zijn dan bij de andere poten.

- Na een zekere tijd gelegen of gezeten te hebben, zal, wanneer hij rechtstaat, hij het moeilijk hebben om te beginnen stappen (koude kreupelheid).

- Wanneer hij in een auto moet stappen of een trap af moet, kan het zijn dat hij bibbert.

- Op gladde vloeren binnenshuis zal het gebrek aan steun hem doen wegglijden.

- Een verandering in karakter kan ook optreden, je lieve metgezel kan proberen te bijten als hij wordt geduwd of als zijn pijnlijke gewrichten worden ingedrukt.

- Bij weersverandering of de dag na een intense inspanning, kan de hond zeer pijnlijke acute aanvallen krijgen, en soms zelfs niet meer in staat zijn om uit zichzelf op te staan op zo'n manier dat zijn baas denkt dat hij "verlamd" is.

Bij katten is het subtieler, hij is een meester in vermommingen en verbergt zijn zwakheden:

- Als hij alleen op pad gaat, kan hij zich eenvoudigweg op zijn favoriete plek zetten om van daaruit bewegingloos te observeren.

- Binnenshuis zal hij in eerste instantie zijn moeilijkheden van ondersteuning verbergen door zijn legendarische flexibiliteit van kleine katachtigen te compenseren, maar een goede waarnemer zal de aarzeling en de mislukte pogingen van de kat die op het aanrecht wil springen, opmerken.

- Is zijn kattenbak moeilijk te bereiken? Hij zou wat minder zindelijk kunnen worden om het te laten opvallen.

- Hij zal angstig kijken naar zijn kam of borstel, die hij vroeger aanvaardde omdat het contact met de gewrichten pijnlijk is geworden.

- Sommige plaatsen in de onderrug worden ontoegankelijk voor zijn “tongborstel” en op zijn rug vormen zich "rasta's" of bolletjes vilthaar. Alleen zijn voorpoten en borstkas blijven onberispelijk!

- Voor het stellen van de diagnose is het nemen van röntgenfoto's essentieel op de praktijk van uw dierenarts, die de gewrichten zal onderzoeken en rekening zal houden met eventuele vaststellingen die u hem zult meedelen. Daarom is het belangrijk om de symptomen te kennen die je moeten alarmeren.

Uw dierenarts zal beslissen welke behandeling toegepast moet worden op uw artrotische huisdier. Het scala aan behandelingen is enorm. Onder de ontstekingsremmende geneesmiddelen die niet altijd gebruikt kunnen worden, zijn er voedingssupplementen op basis van Glucosamine en Chondroïtine, plantenextracten zoals Harpagophytum en antioxidanten zoals Kurkuma. Vaak zal een dieet om een zwaarlijvig dier te helpen gewicht te verliezen de mobiliteit van het dier sterk verbeteren. Sommige osteopathische technieken en lasermassage helpen de medicatie te verminderen. Fysiotherapie, zoals hydrotherapie, die bestaat uit het laten zwemmen van de artrotische hond in de zee of in een zwembad, combineert massage met beweging. Korte wandelingen en gematigde lichaamsbeweging worden aanbevolen om de spiertonus of spiermassa te behouden.

Uit voorzorg is het niet aan te raden om de puppy's van grote rassen voortdurend of doorgedreven te laten bewegen voor de leeftijd van 18 maanden en het is aan te raden om te wachten tot ze de grootte van een volwassen soortgenoot hebben bereikt.

Christiane LOEMAN,
dierenarts en administrator bij HELP ANIMALS

AUSTRALIË
EEN INFERNO!

Koude rillingen, die krijg je bij het horen van de getuigenissen van mensen die de branden hebben meegemaakt. Een ondraaglijke hitte (meer dan 50 graden), rook die het ademen verhindert, een oranje gloed in de lucht, ontploffingen (gasflessen in de woningen) en het gehuil van de koala's en de kangoeroes die in de val zitten … (Le Figaro van 10 januari 2020).

Dag na dag was overleven de enige bekommernis van tienduizenden mensen. Ze gingen op de vlucht voor de vlammen daarbij dikwijls alles achterlatend, met die ene beangstigende vraag op de lippen: zijn we wel in de goede richting gevlucht? Bosbranden zijn grillig. Ze kunnen hun prooi op sluwe wijze omsingelen terwijl je denkt aan het vuur te zullen ontsnappen. De hel of het einde van de wereld was het dan wel niet, maar het leek er verduiveld goed op!

EEN RAMPZALIGE BALANS

Ten minste 33 slachtoffers, waaronder verschillende brandweermannen, een gebied van bijna 10 miljoen hectaren verschroeid, zo'n 2.500 woningen vernield, meer dan 1 miljard dieren omgekomen en een enorme toename van CO 2 in de atmosfeer. De balans van de nooit geziene branden is rampzalig.

Vandaag gaan er in Australië stemmen op om de onbekwaamheid aan te klagen van de regering en voornamelijk van Eerste Minister Scott Morrison in het omgaan met de crisissituatie. Met zijn lichtzinnige houding en gebrek aan realisme heeft hij de woede van de bevolking op de hals gehaald en heeft zo een diepe indruk nagelaten bij de mensen. Naar Hawaï op vakantie gaan terwijl de niet meer te controleren branden al een gebied zo groot als België hadden verwoest, leek op niet te pardonneren onverschilligheid.

De bevolking verwijt hem ook zijn "klimaatsceptisch" gedrag en het feit dat hij voorrang geeft aan de economische belangen (in het bijzonder die inzake steenkoolwinning) boven de milieuproblemen, die nochtans heel reëel zijn in Australië. Van hun kant klagen de Aboriginals dat ze niet werden gehoord, zij die sedert meer dan 40.000 jaar bekend staan voor hun competentie inzake bushbeheer en het controleren van "bushfires". Zij zijn ervan overtuigd dat indien men hun raad had opgevolgd, de catastrofe nooit een dergelijke omvang had aangenomen. De chaotische aanpak zal zonder enige twijfel nog lang blijven nazinderen in de hoofden van de Australiërs.
Terwijl stortbuien in een groot deel van het land de meeste branden ondertussen hebben geblust, heeft Australië nu te kampen met grote overstromingen!

Enkele cijfers om de geografische gegevens in hun context te plaatsen. Weet dat het Australische continent zich uitstrekt over 769.060 km², dat is 252 keer de oppervlakte van België (30.528 km²). Het land telt 24 miljoen inwoners en bijna 95% van het grondgebied is zo goed als onbewoond. Verrassende statistieken die voor ons Europeanen ongewoon zijn.

DE OORSPRONG VAN DE BOSBRANDEN

Voor het tot stand komen van een brand moeten drie voorwaarden vervuld zijn ("de branddriehoek"): de brandbare elementen (de bomen, het kreupelhout), de brandstof (de zuurstof) en de hitte.

Elke zomer kent het Australische continent periodes van droogte en heeft het te maken met aanhoudende winden, intense hitte en krachtige droge stormen die de oorzaak zijn van min of meer hevige bosbranden. De temperaturen zijn dermate hoog dat de regen die ermee gepaard gaat, omgezet wordt in waterdamp alvorens de grond te bereiken. Een ander belangrijk element is inherent aan het fenomeen brand: "de vrije radicalen" als gevolg van de chemische reactie van het verbrandingsproces waardoor de brand zich kan verspreiden.

In de Australische bossen zijn de zaken nog ingewikkelder. Veel van die bossen bestaan uit eucalyptusbomen die olie bevatten die, blootgesteld aan een temperatuur van meer dan 250 graden (bij een brand), uiterst ontvlambare gasdampen vrijgeeft! Het vuur houdt zich dus zelf in stand en wordt nog agressiever. Voeg daarbij de twijgjes en brandende deeltjes die omhoog vliegen en worden weggeblazen door de turbulenties van de brand zelf of door de wind en zo zones bereiken die tot dan gespaard zijn gebleven. Het vuur verspreidt zich almaar vlugger om ten slotte volledig oncontroleerbaar te worden.

DE GEVOLGEN ...

... ZIJN DRAMATISCH! ! Er is geen ander woord voor. Meer dan 1 miljard dieren hebben de dood gevonden en van zij die aan de vlammen zijn ontsnapt, zullen er velen het niet overleven.
De vernieling van de habitat heeft een volledig tekort aan voedsel tot gevolg en de verontreiniging van bodem en water. Zelfs al is "Moeder Natuur" een voorbeeld van veerkracht, toch zullen er meerdere tientallen jaren over gaan alvorens er opnieuw leven te bespeuren valt.
In de door de branden getroffen gebieden hebben de koala's, de kangoeroes, de zoogdieren in het algemeen, de reptielen, de vogels, de amfibieën en andere dieren een bijzonder zware tol betaald. Sommige Australische wetenschappers achten de kans groot dat tussen de 20 en 100 diersoorten definitief zullen verdwijnen. Ook de flora zal het moeilijk hebben om zich snel te herstelalen want de overlevende insecten zijn niet klaar om de getroffen zones opnieuw te koloniseren. De bestuiving die absoluut noodzakelijk is voor het natuurlijke herstel van een groot deel van de lokale flora zal hierdoor worden verstoord.
Het ecosysteem is ernstig ontwricht. Toch moeten we vertrouwen hebben in de natuur die in het verleden al het bewijs heeft geleverd van haar ongelooflijk vermogen om uit haar as te verrijzen.
Laten we hopen dat de nodige lessen zullen worden getrokken uit deze dramatische episode zodat zoiets zich nooit meer voordoet.

Christian De Meyer

Boutique Molnar

Bij MOLNAR is de kat verheven tot kunst …

U droomt ervan om de grot van Ali Baba te verkennen of het fraaie universum van Alice in wonderland te bezoeken?

Ontdek de unieke en onovertroffen wereld van de Molnarboetiek waar kunstkeramiek, sierlijke antieke waaiers, glinsterende parels en fijnbesneden broches, schitterende kunstjuwelen, subliem kantwerk en andere uitzonderlijke hebbedingetjes op u wachten.

Maar vooral zult u, kattenliefhebbers, volledig van slag zijn, uw hart zal op hol slaan, verrukt bij het zien van al die goddelijke kattenbeeldjes die Guy en Maria Molnar in de loop der jaren met veel passie hebben verzameld en nog steeds verzamelen. Allebei zullen ze voor een poeslief onthaal zorgen en u uitnodigen om de fantastische avonturen van BUBU, hun grappige en geinige kat, aan de hand van beeldmateriaal mee te beleven.

Vrienden van Help Animals, rijk en arm, welkom op de planeet van koning kat. Kom binnen en laat u charmeren door dit ongelooflijke rariteitenkabinet! Dat de kat in de Molnarboetiek ware kunst is, staat als een paal boven water …

Anne Dumortier

Heeft U zakens te koop?

Richt U in volle vertrouwen tot Boetiek M. Molnar

U zult voor elk object met betrekking tot de kat de juiste prijs ontvangen.

135, Blaesstraat
1000 Brussel
GSM. 0486 85 97 17

Wenst u persoonlijk in te staan voor de behoeften van uw lievelingshond of -kat ? Wij hebben voor u een leuke en praktische formule van “aangepast peter- of meterschap” uitgewerkt. Door uw troeteldier te “sponseren” getuigt u niet alleen van uw steun naar de betrokken hond of kat maar wordt u vooral zijn “engel bewaarder“ en is de kans groter dat het sneller geadopteerd wordt. Spreekt deze gedachte u aan? Het volstaat om eens langs te lopen bij uw financiële instelling en er een permanente opdracht te laten opstellen ten gunste van rekening:

Belfius BE 57-068-2036135-35
ING BE 71-310-0029180-69
[HELP ANIMALS v.z.w.]
Bollinckxstraat 203 - 1070 Brussel

met als vermelding « Peter- of meterschap » (gevolgd door de naam van de gekozen dier).
Het zal ons een genoegen zijn om uw naam als peter of meter aan te brengen op de kooi van het dier. Uiteraard bepaalt u uw peter- of meterschap naargelang uw financiële middelen en zullen wij u uw persoonlijke peter- of meterschapskaart laten geworden. Wij verwittigen u zodra uw petekind aangenomen is en indien u dat wenst kunt u zich dan over een nieuwe beschermeling ontfermen.

DE KOALA : EEN "KNUFFELDIER"

EEN VERRASSEND BEESTJE

Ondanks zichzelf staat hij wereldwijd al een paar weken op de voorpagina in de media. Een mooi klein gezichtje en een ontroerende blik maken de koala tot een vertederend dier, een levende teddybeer. Als je hem op zijn 4 poten op de grond ziet bewegen (wat zeer zeldzaam is), doet hij je meteen aan een kleine, nog onhandige berenwelp denken, hoewel ze geen enkele overeenkomst hebben. Hij lijkt onschuldig, maar vergis je niet, het is een wild dier dat in staat is zichzelf te verdedigen. Zijn lange scherpe klauwen, die het hem mogelijk maken in bomen te klimmen, kunnen bijzonder gevaarlijk zijn voor wie hem of zijn territorium probeert aan te vallen.
Van de buideldierenfamilie komt hij, net als de kangoeroe, alleen voor in de eucalyptusbossen in Oost- en Zuid-Australië. Nergens anders... en net dat maakt hem kwetsbaar. Recentelijk is de koala als bedreigde en beschermde diersoort verklaard.

Zijn roofdieren zijn echter niet talrijk: grote roofvogels, dingo's (grote wilde honden)... en mensen die, nadat ze onophoudelijk op hem hebben gejaagd, geleidelijk aan, zijn leefgebied hebben vernietigd (kappen van bossen, landbouw, verstedelijking...).

Volgens sommige deskundigen is de populatie (geschat op ongeveer 80.000 dieren) de afgelopen tien jaar met 90% gedaald! De recente branden hebben de situatie alleen maar verergerd aangezien er tussen de 8.000 en 10.000 koala's zijn omgekomen.

In de taal van de Aboriginals, zou koala "hij die niet drinkt" betekenen! Het water in de eucalyptusbladeren, waar hij zich overvloedig mee voedt (tot 1 kg per dag), is voldoende voor de hydratatie. Hij drinkt alleen in geval van extreme hitte, zoals waar het Australische continent de afgelopen maanden mee kreeg te kampen.

De koala leeft vooral 's nachts en is een solitair dier. Hij slaapt (tot 19 uur per dag) hoog in eucalyptusbomen. Naar beneden komt hij enkel om van boom te wisselen, als dat niet mogelijk is door van tak tot tak te gaan, of tijdens het paarseizoen, op zoek naar een partner. Op de grond is het bijzonder gevaarlijk, hoewel hij in staat is om tot 30 km/u te rennen en tot twee meter hoog te springen.
Na een draagtijd van ongeveer 35 dagen bevalt het vrouwtje van een pasgeborene van minder dan twee centimeter met een gewicht van amper één gram! Het lijkt dan meer op een foetus dan op een koalababy. Blind, naakt en onderontwikkeld migreert het kleintje onmiddellijk naar de buidel waar het 6 tot 7 maanden zal blijven. Het is over het algemeen rond de leeftijd van 18 maanden dat het jong volledig zelfstandig is. De levensverwachting in het wild is 15 tot 20 jaar, wat opmerkelijk is voor een dier van 50 tot 80 centimeter en met een gewicht dat varieert van 6 tot 15 kilogram.

Nog een klein detail: van alle zoogdieren heeft de koala het kleinste brein, namelijk de grootte van een walnoot! Hij is nochtans helemaal niet dom.
Echt een fantastisch dier...

Christian De Meyer

DE OUDERE HOND:

OUDERDOM EN SENIELE DEMENTIE.

"De afgelopen weken heeft Lou's eigenaar, een Labrador van bijna 12 jaar oud, opgemerkt dat haar trouwe metgezel steeds meer struikelt. Tijdens het lopen blokkeert ze soms voor een boomstronk of andere natuurlijke obstakels, zonder te proberen eromheen te lopen. Soms lijkt ze verward. Ze vindt niet langer de deur naar de tuin langs waar ze de keuken kan betreden, hoewel ze haar huis uit het hoofd kent. Lou slaapt meer en meer gedurende de dag. Daarentegen beweegt en blaft ze 's nachts hoewel er geen lawaai in huis is. Wanneer haar bal nu achter een meubel rolt, lijkt ze het te vergeten, terwijl ze het vroeger leuk vond er toch achter te blijven grijpen, in elke mogelijke hoek. "

Als hondeneigenaar worden we allemaal op een of andere dag geconfronteerd met de veroudering van ons dier. Deze periode van hun leven kan, net als voor mensen, min of meer goed verlopen! Sommige dieren zullen sereen verouderen en hun energie en mentale vermogens behouden. Anderen zullen verlies van mobiliteit, verminderd gezichtsvermogen en/of gehoor (en), verminderd cognitief vermogen ervaren.
Met de leeftijd zal uw hond meer en meer in zijn emoties leven en steeds minder in het heden. Hij riskeert zichzelf op te sluiten in een 'bubbel' die kan worden geaccentueerd door gehoorverlies, visueel verlies en een afname van psychomotriciteit.

Het feit dat een hond oud is, betekent niet dat hij seniel is. De oudere hond kan last hebben van artroseproblemen, zwakte van de achterste poten, hormonale, metabole, immunologische aandoeningen, ... Het is belangrijk om uw dier, wanneer hij ouder wordt, mee te nemen voor een volledige controle met uw dierenarts. Op deze manier kan zijn pijn verlicht worden en indien nodig, kunnen alle nodige supplementen voorgeschreven worden om hem zo lang mogelijk in vorm te houden. Hierbij is een aanpassing van het dieet natuurlijk ook belangrijk!

Seniele dementie bij honden is een gedragsstoornis die wordt gedefinieerd door een progressieve en onomkeerbare verzwakking van de cognitieve en affectieve functies. Het wordt gekenmerkt door geheugen-, communicatie-, oriëntatie- en slaapstoornissen. Dit onvermijdelijke proces leidt tot een functionele verandering van de zenuwfuncties, tot celdegeneratie en tot een differentiatie van emotionele toestanden. De tekens verschijnen geleidelijk, met mogelijke tijdelijke hervallingen tot 'normaal' gedrag. De tekens uiten zich als desoriëntatie in ruimte en tijd, evenals verslechtering van levensgewoonten en routines. Voorbeelden zijn de persistentie van het verborgen object, representatie van zichzelf in de ruimte , sociale communicatievaardigheden, geheugen en leren, en eetgewoonten. Als u een of meer van deze gedragingen bij uw oudere hond waarneemt, is het essentieel om uw algemene dierenarts of gedragsspecialist te raadplegen.

HELP ANIMALS asbl / vzw
02/523.44.16
Uw schenkingen zijn onze enige steun !
Aftrekbaar van de belastingen vanaf 40,00€
Belfius BE 57-068-2036135-35 ING BE 71-310-0029180-69

Er bestaan namelijk behandelingen die gebaseerd zijn op activatoren van de cerebrale circulatie en metabolisme van zenuwcellen dewelke hierbij kunnen helpen.

Wanneer een hond ouder wordt, hebben we de neiging hem de hele dag vredig te laten slapen, in zijn eigen bubbel. Als je je mentale, cognitieve en motorische vaardigheden zo lang mogelijk wil behouden, moet je ze blijven trainen met oefeningen die neurale verbindingen stimuleren, behouden en regenereren. Je moet je hond aanmoedigen om te bewegen, zijn dagelijkse wandeling te handhaven en hem proprioceptie-oefeningen laten doen die zijn aangepast aan zijn fysieke toestand. Zijn psychomotriciteit moet ze goed mogelijk behouden worden, waarbij je hem bewust moet maken van zijn achterwerk, terwijl zijn mobiliteit behouden blijft.
Naast proprioceptie is het belangrijk om intelligentiespelletjes te ontwikkelen die helpen bij het behouden van neurale verbindingen en het creëren van nieuwe. Spelletjes die de persistentie van het verborgen object met zich meebrengen, stimuleren geheugenfuncties en worden natuurlijk aanbevolen. Aarzel niet om zijn omgeving te verrijken door snoepjes op verschillende plaatsen in het huis en in de tuin te verbergen, zodat hij zijn reukzin, een essentiële activiteit bij honden, kan blijven ontwikkelen.
We kunnen het verouderingsproces of seniele dementie bij onze trouwe viervoeter niet voorkomen, maar we kunnen wel helpen het te stabiliseren en de evolutie ervan te vertragen. Door een adequate medische follow-up te associëren die de cognitieve functie verbetert, door zijn levensstijlgewoonten aan zijn fysieke en mentale toestand aan te passen om zijn welzijn op een dagelijkse basis te verbeteren, en door dit te blijven stimuleren, kunnen we het essentiële evenwicht tussen mentale, emoties en fysieke toestand opzoeken. Zachte alternatieve technieken zoals shiatsu, acupunctuur, hondenmassages, enz. kunnen ook helpen om dit evenwicht te behouden, wat essentieel is voor een vreedzame ouderdom, die het welzijn van uw huisdier respecteert.

ANNE-SOPHIE MUFFAT

Diergedragsspecialist en shiatsu-behandelaar
bij honden en katten

BIBLIOGRAPHIE :

- **Changer les comportements de son chien en 7 jours (Joël Dehasse / Éditions Odile Jacob)**
- **Tout sur la psychologie du chien (Joël Dehasse / Éditions Odile Jacob)**

www.comportementaliste-chien-chat.be

ISOTHERMOS S.A.
SPOORWEGBENODIGHEDEN

Spoor-, tram-, metro- en autobusmaterieel

uit sympathie
voor onze
vrienden de dieren

Weeshuisstraat 44 / 48
1070 Brussel
Tél. 02 / 205.12.11

De gelukkigen

Oscar

1 jaar, Dalmatiër in oktober 2019 geadopteerd door mevrouw Sabine MAUDENS

Zoveel tegenslagen sedert mijn adoptie! Op mijn palmares van kleine duivel, expert in stommiteiten, noteer alleen, of in duo met mijn vriend Chapo, de labrador des huizes: de renovatie van de zetel, het "lenen" van twee steaks klaar om te bakken op het keukenwerkblad,, de "levensgrote" test van twee flessen bruisend water Chaudfontaine (dank u voor de gratis reclame), de ontploffing van veren kussens, en niet te vergeten de duizend andere blunders die ik maakte door mijn ontstuimigheid. Toch, ik zweer het, ik maak vooruitgang: ik heb al geleerd om te lopen aan de voet, om te gaan zitten, om terug te komen naar mijn baasje die mij terugroept!

Dat klopt, ik zet haar geduld zwaar op proef ... maar mijn Nanou en mijn Papou houden van me, en dat hoort toch bij mijn jeugdige leeftijd, denk je niet?

Louna

8,5 jaar oud, in november 2012 geadopteerd door de heer en mevrouw DELANDE-LEROY

Geadopteerd tergelijkertijd met haar beste vriend Roucky, die in 2019, helaas het leven liet, Louna die het leven van haar meesters heeft opgefleurd met haar liefde. Een dagelijkse bron van tederheid en geluk waarvan ze nog vele jaren hopen te genieten...

Rondpoint

15 jaar oud, kruising bichon geadopteeerd in oktober 2019 door mevrouw Stephanie STEENHOUT

Gevonden in september 2019 door een barmhartige samaritaan... te Saintes, dwalend op een rotonde bij de oprit van de snelweg - vandaar de naam Rondpoint. Nu is hij toegetreden tot de hond en katachtige stam van onze lieve Stephanie waar ze (eindelijk) van de eenvoudige en authentieke geneugden van vriendschap en loyaliteit kan genieten.

Nala

5 maanden, kruising bull terrier, geadopteerd in januari 2020
door de heer en mevrouw DE GREEF- DIERICKX

Waar is het geluk, waar is het geluk? Maar kijk: het is gewoon hier, bij mijn grote zus Sîta!

Geboren bij Help Animals, het resultaat van een Australische herder en een bull terrier moeder, vandaag noem ik Nala, maar je kent me ook onder mijn oude naam Rita. Ik werd, met open armen begroet door mijn nieuwe familie en Sîta. Onmiddellijk plaatste ik me onder haar beschermende vleugel. Tussen ons, het is echt ware liefde! Vanaf de eerste dag, heb ik mijn nieuwe thuis ontdekt, de tuin verkent door kleine toertjes te maken. Ik kan hier mijn hartje ophalen! Na al deze emoties, heb ik me in de mand van mijn grote zus genesteld voor een welverdiende rustpauze... Morgen hoop ik dat ik net zoveel plezier heb. Ik denk dat ik de loterij van het speelgoed gewonnen heb, maar sssst, het is een geheim tussen ons! Ik maak een grote lik aan het hele team van Help Animals en Diana die me verzorgde met zoveel genegenheid ... Tot snel voor meer nieuws. Nala.

Anne Dumortier

NALATENSCHAPPEN EN TESTAMENTEN VOOR HUISDIEREN

HEBT U UW HELE LEVEN LANG VAN UW DIEREN GEHOUDEN?

Bedenk dan dat de beste manier om van hen blijven te houden eruit bestaat een testament te laten opmaken in hun voordeel. Zo zorg je ervoor dat uw strijd voor de bescherming van onze vrienden, ten onrechte “beesten” genoemd, verdergezet wordt als jij er niet meer bent.

Dierenasielen en verenigingen voor de bescherming van het dier kunnen enkel functioneren dankzij de vrijgevigheid van hun leden.

Zeker de testamentaire nalatenschappen zijn van een absoluut, essentieel belang.

Help Animals kan U "animals friendly" notarissen aanraden

Denk er tijdig over na!

Menthe

1 jaar, geadopteerd in december 2019 door de heer Jacques BUEKENHOUDT

De heer Buekenhoudt is blij dat Help Animals hem de kans heeft gegeven om Menthe te ontmoeten, de kleine kat van zijn leven. Het was liefde op het eerste gezicht, zoals het zou moeten zijn, ogenblikkelijk, door zijn uitingen van genegenheid heeft Menthe snel duidelijk gemaakt dat hij klaar was om met deze mensen zijn grote avonturen te beleven. Hij test alles uit, zetels, kantoorbibliotheek... en het bed van zijn kleine bazin, waarbij hij verkiest om de nacht door te brengen ...

Bambi

2 jaar oud, kruising Chihuahua, geadopteerd in mei 2017 door mevrouw Ghislaine VANDEN BORREN

Het is met plezier en emotie dat mevrouw Vanden Borren en haar inmiddels onafscheidelijke Bambi ons hun wensen voor geluk, gezondheid en welvaart voor 2020 hebben gestuurd. Wensen die Bambi afsluit met deze wens ‘Wees gelukkig, want zoals je op mijn foto kan zien, heb ik ook al 2 jaar het geluk gevonden’.

Calinou en Cerise

4 jaar oud, kruising bichon, geadopteerd in augustus 2018 door de heer Christian CLOSSET

Het leven van deze twee bichons, geboren onder het teken van de schorpioen, was niet rooskleurig, tot op de dag van adoptie door de heer Closset. Aangekomen bij Help Animals in juli 2018 in een trieste staat (via onze vrienden van de vereniging APA) in het gezelschap van vijf andere honden die in beslag genomen waren voor ongepaste levensomstandigheden. Gelukkig zijn Calinou en Cerise deze verloren jaren snel vergeten en genieten ze nu full-time van het geluk door de beste vriend te zijn van hun baasje. Hij verklaart hoe gelukkig het is zijn leven te mogen delen met deze viervoeters.

DIERENTUINEN:

GOUDEN GEVANGENISSEN OF BESCHERMERS VAN BEDREIGDE DIERSOORTEN?

Behoud van bedreigde diersoorten of gevangeniscellen voor wilde dieren in een kooi? Beschermde plaatsen tegen stropers of woonruimtes die niet geschikt zijn voor hun behoeften? Een gedenkwaardige gezinsactiviteit of een pijnlijk spektakel? Hoewel er momenteel een aantal controverses woedt na het besluit van het Gemeentelijk College van Elsene om de bezoeken aan de dierentuin niet te hervatten in de activiteiten die worden aangeboden aan leerlingen van gemeentescholen, of zelfs door een bijdrage aan de opvang van ijsberen in Pairi Daiza, het is tijd om deze vragen te stellen: hebben dierentuinen echt hun plaats in onze samenleving? Waarom worden ze door sommigen zo bekritiseerd en door anderen aanbeden? Kortom, zijn ze een voordeel voor dieren of gewoon een rage van de mensen? Laten we de belangrijkste argumenten van hun verdedigers en hun tegenstanders inventariseren, zodat u uw eigen mening kunt vormen met volledige kennis van de feiten ...

WAT ZIJN DE ARGUMENTEN VAN HUN AANHANGERS?

EEN PEDAGOGISCHE ROL...

Door zijn bezoek kan de dierentuin het grote publiek, en met name de jongsten, bewust maken van het respect voor het milieu, de bescherming van de natuur en het behoud van bedreigde diersoorten. Dierenparken worden zo educatieve hulpmiddelen voor wetenschappelijke communicatie over biodiversiteit en de noodzakelijke bescherming ervan, op ecologische balans, over de bescherming van ecosystemen en natuurlijke habitats door het publiek te informeren over de acties die het mogelijk maken positief te handelen voor de bescherming van de natuur en de mens (bijvoorbeeld door het voorkomen van de aankoop van palmolie, van zeldzame tropische bossen, om de aankoop van fair trade-producten te bevorderen, en om het sensibiliseren van energie-efficiënte gebouwen). Kortom, door het samenbrengen van menselijke en niet-menselijke dieren, maken dierentuinen ons bewust van hun toestand en motiveren ze ons in hun voordeel te handelen.

BESCHERMING, BEHOUD EN HERINTRODUCTIE VAN SOORTEN ...

Toen dierentuinen begonnen te onstaan, was entertainen hun enige doel. Maar sinds vele jaren nu, en sedert de mens duidelijk verantwoordelijk werd gesteld voor het lot van de planeet, zijn dierentuinen begonnen hun publiek te sensibiliseren en hebben ze geïnvesteerd in het behoud van bedreigde diersoorten. In België bijvoorbeeld, combineert Pairi Daiza veel vertegenwoordigers zoals de Spix-ara, Afrikaanse en Aziatische olifanten, orang-oetan, dwergnijlpaard, sneeuwpanter, en niet te vergeten natuurlijk, de beroemde gigantische panda's uit China, ...

Sommige dierentuinen doen onderzoek naar bedreigde diersoorten evenals reproductie met het doel ze opnieuw in hun natuurlijke omgeving te introduceren. Hoewel veel pogingen uiteindelijk in mislukkingen eindigden, waren sommige herintroducties zeer succesvol, zoals die van de bruine beren in Frankrijk, die sindsdien verschillende welpen hebben gebaard. Deze herintroducties maken het mogelijk om een omgeving opnieuw te bevolken daar waar het dier door de mens is verdwenen, maar ook om het aantal individuen in een populatie te vergroten en zo reproductie te bevorderen en inteelt te voorkomen. Verschillende soorten, nu opnieuw geïntroduceerd in hun natuurlijke omgeving, zouden zonder dierentuinen zijn uitgestorven: het Przewalski-paard, de Arabische Oryx, de Gouden Tamarin-leeuw, ...

COMMERCIËLE ONDERNEMINGEN?

Eén van de doelstellingen van dierentuinen is om winstgevend te zijn. Zeker om er zich door te verrijken, maar ook om fondsen te werven. Sommige zoölogische parken gebruiken dit geld vervolgens om instandhoudingsprojecten voor soorten over de hele wereld te financieren: onderzoek, reproductie, herintroductie, wat een aanzienlijke kostprijs is. Ze engageren zich om conserveringsverenigin-

gen te helpen met een deel van hun winst. Omdat dergelijke projecten bijzonder duur zijn, moeten deze dierentuinen winst maken. Naast het beschermen van zeldzame dieren in gevangenschap of zelfs hun herintroductie in de natuurlijke omgeving, zijn bepaalde dierenparken ook steeds actiever in de bescherming in de natuurlijke omgeving, bijvoorbeeld door anti-stroperijpatrouilles te financieren of als alternatieve bronnen van inkomsten voor de lokale bevolking (agroforestry, ecotoerisme ...), in ontwikkelingslanden maar ook in Europa (bescherming van trapganzen, roofvogels, wolven, lynxen, moeraschildpadden, ...).

HET DIERENWELZIJN

Zelfs als het beleid van sommige dierentuinen openstaat voor kritiek, moet worden opgemerkt dat de meeste mensen die daar werken van dieren houden: de meeste verzorgers en dierenartsen zijn degenen die hun leven aan hen wijden, die om hun welzijn geven, en die op de hoogte zijn van de problemen die worden opgeworpen door tegenstanders van dierenparken.

Als een deel van de dierentuinen helaas geen goede leefomstandigheden biedt aan hun gastheren, lijken de meest recente inspanningen te leveren om het comfort van de dieren te verbeteren, waardoor ze bijvoorbeeld in semi-vrijheid blijven. Een goede dierentuin biedt een gevarieerd leefgebied waarin dieren zich niet vervelen, goed worden behandeld en veel ruimte hebben.

WAT ZIJN DE ARGUMENTEN VAN HUN TEGENSTANDERS?

GEEN ENKELE EDUCATIEVE INTERESSE!

Vanaf het moment dat het dier niet vrij in zijn natuurlijke omgeving leeft, kan het niet langer als wild worden beschouwd, dus het argument dat dierentuinen de educatieve rol hebben om de natuur te vertegenwoordigen, verliest geloofwaardigheid. Het verwijt hier is dat dierentuinen de gevangenschap van het dier transformeren in een praktijk die als normaal wordt beschouwd. Kinderen zijn gewend om gekooide dieren te zien vanaf zeer jonge leeftijd. Omdat uiteindelijk maar weinig ouders hen daarheen brengen om hen bewust te maken van de oorzaak van de opsluiting van de dieren en, als ze dat doen, is het vaak meer bedoeld ter attractie dan om opvoeding. Bewustzijn (indien aanwezig) is slechts secundair. In dergelijke situaties zijn dierentuinen nauwelijks educatief: dieren die alleen in kooien worden gehouden, zijn zo ver van hun natuurlijke omgeving dat ze weinig gelegenheid hebben om hun instinct te volgen. De enige informatie die u uit deze argumenten kunt onthouden is hoe deze dieren, die vrij willen zijn, reageren wanneer ze opgesloten worden.
Bezoekers leren alleen dat het goed is om ze in gevangenschap te houden, daar waar ze zich eigenlijk vervelen, verkrampen, zich alleen voelen en geen controle meer hebben over hun eigen leven.

BEHOUDSMISSIE EN HERINTRODUCTIE IN DE NATUURLIJKE OMGEVING ...

Dierentuinen willen doen geloven alsof ze bedoeld zijn om een verscheidenheid aan diersoorten – waaronder zelfs bedreigde diersoorten – te moeten beschermen. Maar de dieren worden bijna nooit uit deze dierentuinen bevrijd, en diegenen die het dan wel lukt komen er zelden goed uit omdat ze, in gevangenschap gefokt, slecht voorbereid zijn om te overleven in hun natuurlijke omgeving.

Het is duidelijk dat men de successen op dat vlak op één hand kan tellen : afgezien van die van de vale gier (waarvan de resultaten in Frankrijk, sinds het loslaten in de jaren 1980, opmerkelijk zijn geweest), die van de Amerikaanse bizon, Europese bizon, het paard van Przewalski (het laatste wilde paard ter wereld), is dat het zowat!

De enige effectieve en duurzame manier om bedreigde soorten te helpen, is door hun natuurlijke habitat te beschermen, maar de hele dure fokprogramma's in de dierentuinen verduisteren het geld van de echte projecten voor het behoud van soorten. Wat heeft het tenslotte voor zin dieren te fokken als ze geen plek hebben om naartoe te gaan?

COMMERCIËLE ONDERNEMINGEN!

Verdedigers en tegenstanders zijn echter unaniem: dierentuinen zijn helemaal niet meer wat ze ooit waren. Geen vangsten meer in verre landen en eindeloze overtochten die tot gigantische sterftes hebben geleid. Voorbij zijn ook de verschrikkelijke omstandigheden van opsluiting in de kou, vochtigheid en gebrek aan hygiëne, in kooien zo klein dat de vogels hun vleugels daar niet konden in strekken, de betegelde of betonnen vloeren die botvervormingen veroorzaakten, de smalle, kale ruimtes naast elkaar opgesteld, waardoor de dieren voortdurend opgedrongen werden met verschillende geuren

en geluiden. Zelfs indien – sinds de tweede helft van de 20e eeuw en overal in Europa - het tijdperk van deze betreurenswaardige tentoonstellingen nu gelukkig tot het verleden behoort, blijft het doel van moderne dierenparken echter nog steeds dezelfde: dieren aanschaffen en voorstellen aan een publiek dat gewillig betaalt teneinde aan zijn nieuwsgierigheid, zijn smaak voor schoonheid en exotisme te voldoen.
Anti-dierentuinen zijn van mening dat het echte doel van deze "penitentiaire inrichtingen" voor dieren daarom puur economisch is, zelfs mercantiel: om banen te creëren en winst te genereren. Bovendien beweren ze dat dierentuinen zouden dienen als een "genenbank" voor het creëren van nakomelingen of zelfs klonen die bedoeld zijn voor het overleven van ... dierentuinen.

SENSIBILISERING VAN HET DIERENWELZIJN

Dierenwelzijn is de belangrijkste reden waarom dierentuinen zo vaak met de vinger worden nagewezen: wilde dieren kunnen niet gelukkig leven in gevangenschap. In het wild reizen ze honderden kilometers, jagen op hun prooi, voeden hun jongen op, verkennen, spelen en hebben complexe sociale relaties terwijl in dierentuinen hun leven beperkt is tussen vier muren. Inperking, stress en gebrek aan stimulatie leiden vaak tot abnormaal en zelfvernietigend gedrag dat 'stereotypen' wordt genoemd, zoals rondjes lopen, slingeren of zelfverwonding. De bewakers geven hen soms antidepressiva of kalmeringsmiddelen om deze noodsymptomen te verbergen.

Bovendien leven veel dieren in dierentuinen minder lang dan hun soortgenoten die in het het wild leven, zoals blijkt uit een onderzoek naar olifanten in Europese dierentuinen. Deze studie, uitgevoerd door biologen, heeft aangetoond dat diersoorten met hoge ruimtevereisten en die in gevangenschap leven in een gebied dat duizenden keren kleiner is, een impact zou hebben op de zuigelingensterfte.

In sommige dierentuinen heerst er ook een schandelijke nalatigheid : dieren die in verlaten en vuile verblijven worden gehouden, met stilstaand water en waar er geen poging wordt ondernomen om hun natuurlijke habitat na te bootsen. In Indonesië is er bijvoorbeeld de "doodsdierentuin" waarin dieren worden blootgesteld aan bezoekers in erbarmelijke fysieke situaties: uitgehongerd, slecht verzorgd, slecht gevoed, de meesten overleven slechts een paar maanden en sterven in ondraaglijk lijden, en uiteindelijk wordt hun huid verkocht op de zwarte markt.

CONCLUSIE...

Dierentuinen roepen een ethisch probleem op. Is het normaal om duizenden dieren op te sluiten met als excuus dat het nuttig is voor anderen? De menselijke dierentuinen die in de 19e eeuw werden georganiseerd om Afrikanen, Indianen en Lappen die in kolonies werden gevangen te tonen, lijken heden ten dage ongelooflijk, maar zijn de dierentuinen van vandaag geen weerspiegeling van deze horror die nu op dieren wordt geprojecteerd? Het staat aan iedereen vrij om zich deze netelige vragen te stellen ...
Ondanks hun negatieve aspecten moeten we echter hun werkelijk belang erkennen. Daarom is het moeilijk om zich uit te spreken over hun legitimiteit. We zouden echter kunnen proberen dierentuinen te verbeteren en opnieuw te bezoeken, zodat ze meer aangepast zijn aan de tentoongestelde dieren, en vooral opdat ze zich meer zouden richten op bedreigde diersoorten of dieren die niet langer een echte natuurlijke habitat hebben. Dierentuinen zouden dan veel aanvaardbaarder zijn - door hun bewezen educatieve deugden - zowel voor dieren als voor ons, mensen, die op zijn minst de verdiensten zouden hebben om de tegenovergestelde standpunten dichter bij hun tegenstanders en aanhangers te brengen!

Anne Dumortier

FICHET,

een bedrijf dat staat voor veiligheid, vriendschap en loyaliteit! Naar jaarlijkse gewoonte hebben de medewerkers bijgedragen aan de geldinzameling om een mooi kerstcadeau, zachte kussens en heerlijke lekkernijen te schenken aan onze katten en honden.

Dank aan u allen, **Franky, Joost, Didier, Laaziz, Liesbet, Michel, Tayfun, Pascal...**
Bedankt, **Linda,** die al vele jaren dagelijks haar middagpauze spendeert bij onze katten ...
Bedankt **ARATINA ASSE** voor jullie bijdrage aan deze collecte, ook **Mia** bedankt voor je medewerking, het zijn deze dingen die bijdragen tot het geluk!

DOG'S NEW LOOK

Om de 25ste verjaardag van hun DOG's NEW LOOK trimsalon te vieren, organiseerden **Stephanie en Sabrina** speciaal voor Help Animals een aktie "verkoop kalenders", Help Animals tassen en donaties voor onze dieren".

Een initiatief dat zo vriendelijk en gul was, onze dieren hebben onmiddellijk hiervan kunnen genieten! Dank u aan beide dames om aan onze dieren te denken, want in hun kooi hebben ze (nog) niet de kans gehad om zich tot een echte schoonheid te laten maken door jullie talentvolle handen!

Anne Dumortier

DIERENMISHANDELING : WAT TE DOEN ?

BUITEN DE DIERENBECHERMINGSORGANISATIES

EEN KLACHT ONLINE INDIENEN

BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Verantwoordelijke minister :
De heer Bernard CLERFAYT

Bruxelles Environnement
Département Bien-être animal
Tour et Taxis 86c / 3000
1000 Bruxelles

E-mail : ***info@environnement.brussels***
www.environnement.brussels
Tel : **02/775 75 75**

WALLONIE

Verantwoordelijke minister :
Mevrouw Céline TELLIER

SPW – DGARNE
Service Bien-être animal
Chaussée de Louvain, 14
5000 Namur

E-mail : ***ubea.dgarne@spw.wallonie.be***
(algemeen gratis nummer)
Tel : **081/33 60 50** of **17 18**

VLAANDEREN

Verantwoordelijke minister :
De heer Ben Weyts

Kabinet Minister
Ben Weyts
Martelaarsplein, 7
1000 Brussel

E-mail : ***dierenwelzijn@vlaanderen.be***
(algemeen gratis nummer)
Tel : **02/552 66 00** of **17 00**

bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

P 00 41 30

HELP ANIMALS
asbl / vzw
02/523.44.16

PRIJS: 1,50 €

Help Animals

Bollinckxstraat 203 - 1070 Anderlecht

OPENINGSUREN : ALLE DAGEN VAN 10 tot 17 uur
(uitgezonderderd zon - en feestdagen)

T. 02/523.44.16 F. 02/520.19.76

10 rue du Bois d'Apechau
1440 Kasteelbrakel

OPENINGSUREN : ALLE DAGEN VAN 13 tot 17 uur
(uitgezonderderd zon - en feestdagen)

www.helpanimals.be

INFO@HELPANIMALS.BE

facebook.com/helpanimals.be